

Kırmızı Kadın İsnan

– Feyza Can · 09 Nisan 2013

züleyha bahçesindeki bütün ağaçları kes emri verdi taliban
kâbil şimdi züleyha'nın gözleri...

--ölü kelekleri avuçlarımın kısa yol hikayelerine bırakıp gittin
züleyha--

dilinde biriktirdiğin sesli ve zehirli harfleri üç kez öperdin her gece
bir şiir geçerdi aklından
sonra muson yağmurları alkış tutardı gözlerine
ay ışığı çapraz tararken saçlarını,uzanırdın karanlığa doğru
parmak uçlarınla yoklardın kavru lan dudaklarını
çektığın her nefeste kül birikirdi ciğerlerine
ağlardın
yabancı devriyeler gezerken kudüs yüzlü sokağında züleyha
ağlayarak recm ettin kimliğindeki düşleri

--ölü kelekleri avuçlarımın kısa yol hikayelerine bırakıp gittin
züleyha--

-yetişin saçlarım ölüyor- diye bağıryorsun kızıl meydandan beyruta
akerdeonu bozuk gövdene gazete örtüyor gece bekçisi
paslanmış bir zılgıt düşüyor kaldırımlara
züleyha hangi denizi içtin de geldin,yağmur deposu gözlerin
kara ağaçları devirdin üstüne kırıldı ince boynun
yabancı devriyeler gezerken kudüs yüzlü sokağında züleyha
ağlayarak recm ettin kimliğindeki düşleri

--ölü kelekleri avuçlarımın kısa yol hikayelerine bırakıp gittin
züleyha--

sırtlandığın her yaranın altından bir anne çılgılığı yükseliyor
alev ağaçlarına,çaput bağlanan heves ağaçlarına yaslıyorsun gövdeni
kaçmak isterken kalbinin koridorlarından bacakların iki beton sütun
acı sarı bir çölün ortasında susuyorsun
afrika çehreli şehrinde karanlık kalıyor saçların

yabancı devriyeler gezerken kudüs yüzlü sokağında züleyha
ağlayarak recm ettin kimliğindeki düşleri

--ölü kelekleri avuçlarımın kısa yol hikayelerine bırakıp gittin
züleyha--

kar sessizliğinde susturdun ağzının kenarındaki gül ısıklarını
uyurken mi öğrendin susmayı züleyha
yanaklarını dövüyor gözündeki yağmurlar
oysa doğum lekesiydi gamzendeki kırmızı
orantısız gülerdin içindeki şarkı söyleyen kuşlarla
yabancı devriyeler gezerken kudüs yüzlü sokağında züleyha
ağlayarak recm ettin kimliğindeki düşleri

--ölü kelekleri avuçlarımın kısa yol hikayelerine bırakıp gittin
züleyha--

grinin en ağır en yorgun tonuydu ayağından akan yollar
ömrünün ışığı solarken yanağından yuvarlanan gözyaşlarına ağlıyorsun
yastığına sızan yağmurlarla ıslanıyor kirpiklerin
karanlığı çağırılıyorsun gözlerine,kaçmak istiyorsun en derin uykuya
kabirdeki ceset kadar yalnız ve soğuk üşüyorsun
intihar mahkûmlarının son düşüncesini merak ediyor bileklerin
jiletten önceki son kalp atışını
kapkara bir keder sarılıyor boynuna
yabancı devriyeler gezerken kudüs yüzlü sokağında züleyha
ağlayarak recm ettin kimliğindeki düşleri

iki elin
kendi yakanda züleyha...

Bekir Keskin'e teşekkürlerimle.